

خطر رادیکالیسم همچنان دولت را تهدید می کند، فائزتی‌سازانی که انتظارات غیرمعقول از دولت دارند به همان اندازه به دولت آسیب می‌زنند که رادیکال‌های طیف دیگر با اعمال فشار به دنبال استیضاح رئیس‌جمهور و زمین زدن دولت هستند. اما جدای از انتظارات و فشارهای نامتعارف، این گزاره قابل انکار نیست که دولت هنوز توانسته با برخی از چالش‌های اساسی کشور، مواجهه‌ای درست داشته باشد، آن‌ها را مدیریت و برایشان راه‌حل پیدا کند. ریشه بخشی از این عدم توانمندی را می‌بایست در چنیش کابینه جست‌وجو کرد. در حال حاضر برخی از وزرای دولت توانمندی لازم برای مدیریت بحران‌های فعلی را ندارند. همان‌طور که پیش از این اشاره شد، بهتر است دولت پیش از آنکه مجلس گزینه طرح سؤال و استیضاح را روی میز بگذارد، خود اصلاح کابینه را کلید بزند. آنچه از راهروهای مجلس به‌گوش می‌رسد این است که نمایندگان استیضاح سه وزیر دولت از جمله وزیر کار، نیرو و راه و شهرسازی را روی میز گذاشته‌اند، اما طبیعتاً به میان آمدن بهارستان چالش‌های دولت را بیشتر خواهد کرد.

فاصله‌گذاری با رادیکالیسم‌ها

از روزهای ابتدایی فعالیت دولت چهاردهم با دو خطر عمده مواجه بود، این خطر با گذشت یک سال از عمر دولت، پررنگ‌تر شده است. بدنه‌ای از اصلاح‌طلبان حامی دولت که عموماً توقّعات ایدنالی از دولت‌ها دارند که حتی در جوامع توسعه‌یافته نیز در زمره دغدغه‌های طبقه متوسط آن‌ها نیز قرار نمی‌گیرد. نکته عجیب‌تر آن است که این طیف رادیکال اصلاح‌طلبی دولت را به‌خاطر عدم تحقّق این وعده‌ها تحت فشار قرار می‌دهند و حتی تأکید می‌کنند که اگر دولت نمی‌تواند آن‌ها را بر آورده کند، بهتر است استعفا دهد. بخش زیادی از این پیشنهادها نه در زمره دغدغه‌های دست‌چندم طبقه عادی قرار دارد و نه حتی در اولویت‌های طبقه متوسط جامعه. حتی با فرض برآورده شدن این انتظارات نیز جز مسکنی کوتاه‌مدت، احساس کارآمدی و پویایی دولت را به مردم منتقل نمی‌کند و بعد از مدتی مجدداً دغدغه‌های اصلی مردم از جمله معیشت به مطالبه اصلی و عامل اصلی نارضایتی از دولت تبدیل می‌شود. افتادن دولت در دام این نگاه‌های فائزتی آن را از پرداختن به ضروریات کشور دور می‌کند با این حال اما دولت در یک سال گذشته، توانست فاصله‌گذاری مناسبی با خواسته‌های غیرمعقول داشته باشد. در سمت

اگر دولت دست به ترمیم کابینه در جهت کارآمدی نزند، ممکن است مجلس برخی وزرا را استیضاح کند

۳ وزیر در فهرست تغییر

دیگر طیف رادیکال مخالف دولت نیز از همان روزهای ابتدایی شروع به کار دولت چهاردهم اعمال فشار و بهانه‌جویی را شروع کردند. دست گذاشتن روی نقاط ضعف و القای ناکارآمدی دولت و حتی طرح استیضاح رئیس‌جمهور از جمله اقداماتی بود که طیف رادیکال مخالف دولت آن را آغاز کردند. در مواردی تلاش رادیکال‌های راست این بود که با دست گذاشتن روی موضوعات حاشیه‌ای و دست‌چندم سیاسی، اختلافات سیاسی را برجسته کنند و دعوی‌ای روزهای انتخاباتی را ادامه دهند. با افتادن دولت در دام دعوای‌های سیاست‌زده، قوه مجریه به جای آنکه بر مسائل اصلی مردم تمرکز کند بخش زیادی از توانش را روی پاسخ دادن به حملات طیف رادیکال جناح مقابل متمرکز خواهد کرد. رئیس‌جمهور اما در یک سال گذشته با این طیف رادیکال که به دنبال به حاشیه بردن دولت بودند هم فاصله‌گذاری کرد.

خطر سوم جدی‌تر است

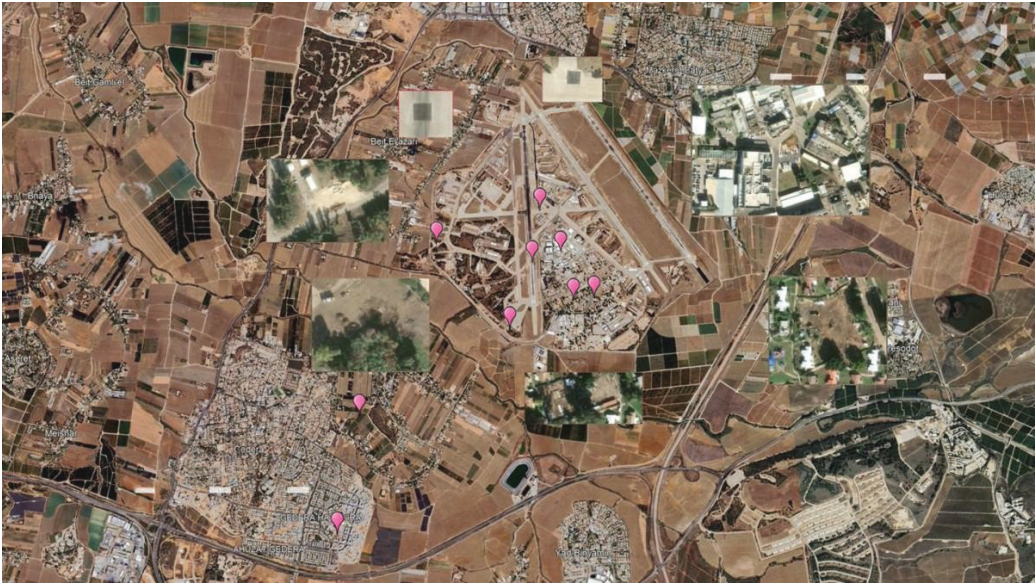
اما جدای از خطرات رادیکال‌ها چالش اصلی‌ای که پیش روی دولت قرار دارد به خود کابینه برمی‌گردد. دولت در حال حاضر با چالش‌ها و بحران‌های متعددی در حوزه‌هایی مثل انرژی، آب و برق مواجه

است. این چالش‌ها و بحران‌ها با حضور افراد کارآمد در دولت قابل مدیریتند، اما اگر افرادی که در کابینه حضور دارند از کارآمدی لازم برخوردار نباشند، دولت نمی‌تواند این بحران‌ها را مدیریت کند و در درجه بعدی نارضایتی مردم تشدید خواهد شد. در حال حاضر و در صورت نادیده گرفتن برخی از ناکارآمدی‌ها، کابینه و تیم دولت به اصلی‌ترین عامل برای ضربه زدن به دولت تبدیل خواهند شد و پس از آن نیز رادیکال‌ها فضا را برای گرفتن ماهی از آب گل‌آلود مناسب می‌بینند. انتظار اصلی از دولت این است که افراد کاربلد باتجربه را در دولت قرار دهد که هم توان مدیریت چالش را داشته باشند و هم احساس ناکارآمدی و رخوت در مدیریت به افکار عمومی منتقل نکنند. پیش از این و در آستانه یک‌سالگی دولت به این موضوع اشاره شد که با توجه به اینکه یک سال از عمر دولت گذشته و می‌توان سنجه‌ای از اقدامات مثبت و منفی دولت‌ها داشت، بهترین زمان برای آن است که دولت اصلاحاتی را برای کارآمد شدن کابینه آغاز کند. در میانه بحران‌های عیدیه‌ای که در دولت وجود دارد، برخی از چهره‌های دولتی به گونه‌ای با برخی بحران‌ها از جمله کمبود انرژی، برخورد می‌کنند که گویی درک و نگاه درستی از سختی‌هایی که با آن‌ها مواجهند،

فرهنگیختگان

اسرائیل از یک سو ضربات متحمل شده در میدان نظامی را سانسور می‌کند و از سوی دیگر برای انکار قحطی و کشتار غیرنظامیان پول پاشی را در دستور کار قرار داده است

پنهان‌کاری در DNA موش‌هاست

جبهه‌های سینما و جولان به عمد کم‌نمایی شد تا روحیه عمومی حفظ شود و حمایت ایالات متحده تضمین گردد. این رویکرد هدفش نمایش تصویر «شکست‌ناپذیری» اسرائیل بود. اسناد فاش شده در سال‌های بعد نشان داد که گزارش‌های رسمی، واقعیت‌های میدانی را به شدت تحریف کرده بودند. این الگو در دهه‌های بعدی نیز ادامه یافت. در دهه ۱۹۹۰، هنگامی که موشک‌های اسکاد صدام به سرزمین‌های اشغالی اصابت کردند، رژیم صهیونیستی ادعا کرد که این حملات عمدتاً به مناطق خالی از سکنه محدود بوده است. اما گزارش‌های تحلیلگران بین‌المللی ثابت کرد که مناطق مسکونی هدف قرار گرفته بودند و خسارات انسانی و زیرساختی قابل توجه بود. این رویکرد ریشه در ایدئولوژی صهیونیسم دارد که بر انکار حقوق فلسطینیان و توجیه اشغالگری بناشده است. رژیم صهیونیستی با کنترل رسانه‌های داخلی و نفوذ در رسانه‌های غربی روایت «فریابی ابدی» را ترویج می‌کند تا جنایات خود را مشروع جلوه دهد. این سیاست سانسور در سطح بین‌المللی با لابی‌گری گسترده در سازمان‌های جهانی مانند سازمان ملل و رسانه‌های جریان اصلی هماهنگ است. نتیجه ایجاد یک سپر سیاسی است که رژیم را از مسئولیت‌پذیری در برابر نقض قوانین بین‌المللی مصون می‌دارد. هرگونه افشاکاری که روایت رسمی را به چالش بکشد به عنوان «پروپاگاندا یهودستیزانه» برچسب می‌خورد و سرکوب می‌شود. این الگو با تسری یافتن به حوزه نظامی با شدت بیشتری خود را نشان داده و رژیم صهیونیستی با سانسور گسترده تلاش می‌کند تا شکست‌های نظامی و سیاسی خود را از دید جهانیان پنهان کند.

هزینهٔ نظامی‌ای که در ۱۲ روز به رژیم تحمیل شد

در جریان درگیری ۱۲ روزه اخیر که حدود سه ماه پیش رخ داد رژیم صهیونیستی سانسور را به ابزاری کلیدی برای پنهان‌سازی عمق ضربات وارده از سوی ایران تبدیل کرد. در روز نخست این درگیری، بنیامین نتانیاهو ادعا کرد که حملات تا رفع تهدید ایران ادامه خواهد یافت. اما پس از چند روز شدت پاسخ موشکی ایران رژیم را وادار به درخواست آتش‌بس از طریق واسطه‌ها

فرهنگیختگان

ندارند، طبیعتاً ضروری است که تجدید‌نظری در مورد حضور برخی از این افراد در دولت اعمال شود.

قبل از استیضاح فکری به حال اصلاح دولت کنید

برخی از این ناکارآمدی‌ها در دولت به درجه‌ای رسیده که خبرها از جمع‌آوری امضای نمایندگان برای استیضاح نزدیک به سه وزیر کابینه چهاردهم از جمله رفقا، راه و شهرسازی و نیرو به‌گوش می‌رسد. ورود احتمالی بهارستان به ناکارآمدی‌های برخی وزرای دولت و طرح سؤال از آن‌ها، اتفاق خوشایندی برای دولت نخواهد بود و این گمانه را تقویت می‌کند که یا دولت نسبت به ناکارآمدی‌های موجود از فرایند اجرای برخی اقدامات آگاه نیست و برآورد درستی ندارد، یا اینکه به این موضوع آگاه است اما به هر دلیلی قصد ندارد ترکیب کابینه و دولت را به هم بزند. بهترین تصمیم آن است که رئیس‌جمهور پیش از ورود علنی بهارستان برای استیضاح و طرح سؤال از وزرا اصلاحاتی را در دولت اعمال کند که هم نقاط ضعف دولت را جبران کند هم به کارآمدشدنش کمک کند. اگر دولت پیش از ورود بهارستان این اصلاحات را اعمال کند با چالش‌های کمتری مواجه خواهد شد اما در صورت ورود بهارستان و استیضاح وزرا، زیان‌های بیشتری متوجه دولت خواهد بود، از جمله آنکه فضایی در اختیار رادیکال‌ها قرار می‌دهد تا از این طریق دولت را تضعیف کنند، این شبهه نیز مطرح می‌شود که بهارستان تنها با انگیزه سیاسی دست به استیضاح زده است و در گام بعد زمینه اختلاف‌افکنی بین دولت و مجلس فراهم می‌شود. به طور کل، هر آنچه بعد از طرح استیضاح‌ها رخ دهد به نفع دولت نخواهد بود. تنها گزینه مطلوب پیش روی دولت آن است که با شناخت دقیق از ناکارآمدی‌ها و کم‌کاری‌ها، شجاعانه اصلاح را از کابینه شروع کند. برکناری افرادی که عدم توانمندی آن‌ها نیز قابل مشاهده است به جای آنکه هزینه عدم توانمندی‌شان را به گردن دولت بیندازد، اثبات می‌کند که سوءمدیریت‌ها قانم به برخی اشخاص بوده و نباید آن را به دولت تعمیم داد. نکته‌ای که باید به آن توجه کرد این است که بعد از یک سال نقاط قوت دولت برای افکار عمومی اثبات شده و رهبر انقلاب نیز در دیدار با اعضای هیئت دولت به آن اشاره کردند اما حالا فرصت آن است که کابینه چهاردهم فکری به حال نقاط ضعف دولت کند و برای ترمیم نقص‌ها چاره‌اندیشی کند. اولین گام برای اصلاح استفاده از سیاستمدارانی است که از پس مدیریت چالش‌ها در روزهای بحران بر بیایند.

فرهنگیختگان

اسرائیل از یک سو ضربات متحمل شده در میدان نظامی را سانسور می‌کند و از سوی دیگر برای انکار قحطی و کشتار غیرنظامیان پول پاشی را در دستور کار قرار داده است

پنهان‌کاری در DNA موش‌هاست

موج، ۲۲۵ موشک بالستیک شلیک کرد. رژیم صهیونیستی و آمریکا ۱۹۵ موشک رهگیر شلیک کردند؛ ۸۰ فروند پیکان ۲۲،۳ فروند پیکان ۲ و ۹۳ فروند تاد. آمریکا، ۸ برابر تولید سالانه تاد (۱۲ فروند در ۲۰۲۵) را بسا هزینه ۱.۲۵ میلیارد دلار مصرف کرد. رژیم نیز ۲۵۰ میلیون دلار برای موشک‌های رهگیر هزینه کرد.

کمک سانسور به جلوگیری از اعتراضات خیابانی

در جریان جنگ ۱۲ روزه بالایشگاه نفت بازان، تأمین‌کننده دوسوم سوخت رژیم، آسیب دیدم تحت بازسازی اضطراری قرار گرفت. حدود ۱۵،۰۰۰ نفر بی‌خانمان شدند و به هتل‌ها منتقل گردیدند. ۴۱،۶۵۱ پرونده خسارت ثبت شد، شامل ۳۲،۹۷۵ مورد برای ساختمان‌ها و ۴،۱۱۹ مورد برای خودروها. خسارات مستقیم ۱.۴ میلیارد دلار برآورد شده اما احتمال افزایش وجود دارد. ۲۱۸ مدرسه آسیب دیدند و ۳۲،۹۷۵ ساختمان خسارت پذیرفتند. که ۲۶،۰۸۴ مورد آن در تل‌آویو ثبت شد. تقاضای حمایت روانی ۱۶۴ درصد رشد کرد که نشان‌دهنده بحران اجتماعی است. این هزینه‌های کلان، نشان‌دهنده فشار نظامی و اقتصادی است، اما سانسور رژیم مانع از افشای کامل ناکارآمدی دفاعی شد. افشای خسارات، می‌تواند لابی‌های صهیونیستی در آمریکا و اروپا را تضعیف کند و فشار برای پایان جنگ را افزایش دهد. همچنین در سطح داخلی سانسور از اعتراضات عمومی جلوگیری می‌کند.

هزینهٔ اسرائیل شویی

به گزارش روزنامه عبری زبان کلکالیست رژیم صهیونیستی، برای مقابله با افشاگرهای، بودجه‌ای معادل ۵۲۰ میلیون شیکل (۱۵۶ میلیون دلار) برای بهبود وجهه بین‌المللی اختصاص داد. ۳۰۰ میلیون شیکل برای کمپین‌های شبکه‌های اجتماعی، ۱۳۵ میلیون برای میزبانی هیئت‌های خارجی و مابقی برای روابط عمومی هزینه شد. در ۲۰۲۵، بیش از ۴۰۰ هیئت با ۵،۰۰۰ نفر، شامل نمایندگان مجلس، روزنامه‌نگاران و رهبران مذهبی، به سرزمین‌های اشغالی سفر کردند، در مقایسه با ۲۵ هیئت سالانه پیش از جنگ این رقم رشد ۱۶ برابری را نشان می‌دهد. این بازدیدکنندگان با وزرا، افسران ارتش و سناکتان مناطق مرزی دیدار کردند و فیلم‌ها تولیدشده توسط ارتش درباره ۷ اکتبر را تماشا کردند. در هفته جاری، ۲۵۰ قانون‌گذار آمریکایی و در دسامبر، هزار رهبر مذهبی وارد اسرائیل خواهند شد. رژیم یک هیئت کانادایی، ۱۶۰ نماینده آلمانی و مدیران خرید محتوای تلویزیونی آمریکایی برای ترویج تولیدات رسانه‌ای رژیم را دعوت به همکاری کرده است. اسرائیل برای کمپین‌های اجتماعی ۱۷۴ میلیون شیکل از ژوئن ۲۰۲۵ خرج کرده است تا ادعاهای نتانیاهو و وزیر خارجه اسرائیل برای انکار قحطی در غزه را ترویج بدهند اما نتایج ناچیز بود. قرارداد ۴۵ میلیون دلاری با گوگل و یوتیوب برای رد ادعاهای نسل‌کشی دیگر روش رژیم صهیونیستی برای این سانسور سازماندهی شده است. شورای روابط آمریکایی- اسلامی خواستار لغو این قرارداد شد. رژیم متخصصان خارجی را در شبکه‌های اجتماعی، فناوری و استراتژی استخدام کرده و همچنین وادولپان جهانی را تشویق می‌کند تا محتوای مثبت منتشر کنند. علنی‌رغم این هزینه‌های هنگفت تصویر بزرگ واقعیات جنایات اسرائیل باعث شده تا کمپین سانسور نتواند خیلی موفق عمل کند.

فرهنگیختگان